

TEST DE EVALUARE SUMATIVĂ
CONSERVAREA SI RESTAURAREA OPEREI DE ARTĂ
Învatamantul vocational

Stabiliți valoarea de adevăr ale următoarelor afirmații înscriind în dreptul fiecăreia lit. A pt varianta adevărată și F pt. Fals sau încercuiți litera corespunzătoare variantei adevărate

1. Analiza cromatică se poate folosi la:
 - a. Analiza culorii unei suprafețe;
 - b. Determinarea concentrației unui component chimic;
 - c. Determinarea concentrației unui component de culoare.

2. Implicațiile practice ale colorimetriei sunt:
 - a. Detrminarea stării de conservare;
 - b. Studii de compatibilitate;
 - c. Studii de fezabilitate.

3. Implicațiile practice ale analizei colorimetrice sunt:
 - a. Amestecarea culorilor;
 - b. Procesarea imaginilor color analogice și digitale;
 - c. Obținerea fotografiei color.

4. Analiza policromiilor prin spectrofotometrie sau prin colorimetrie de reflexie permite obținerea următoarelor date experimentale:
 - a. Temperatura culorilor,
 - b. Nuanțele,
 - c. Strălucirea culorilor.

5. Prin analiza colorimetrică se poate determina:
 - a. Abaterea cromatică;
 - b. Culorile complementare;
 - c. Intensitatea culorilor.

6. Colorimetria de reflexie permite determinarea următoarelor caracteristici:
 - a. Profunzimea culorilor,
 - b. Saturația culorilor,
 - c. Fixarea și mascarea culorilor.

7. În domeniul restaurării monumentelor și ale picturii murale, colorimetria se aplică la:
 - a. Analiza suprafețelor policrome (uniformitate, degradeuri, ș.a.)
 - b. Determinarea degradării sau abaterii cromatice
 - c. La consolidarea stratului pictural.

8. La monumente, colorimetria permite următoarele:
 - a) selectarea culorii pentru integrarea cromatică,
 - b) optimizarea condițiilor de iluminare;
 - c) autentificarea finisajelor, stucaturilor și picturilor murale.

9. Colorimetria poate fi folosită la:
 - a. compunerea culorilor prin sistemul aditiv;
 - b. compunerea culorilor prin sistemul substractiv;
 - c. colorarea suprafețelor.

10. Colorimetria ca metodă permite:
 - a. imprimarea culorilor;
 - b. coasercă (montarea) virtuală a sistemelor iconografice în vederea compunerii coerente
 - c. la trecerea din sistemul 3D în 2D și invers a imaginii iconografice

11. Colorimetria ca tehnică are următoarele aplicații:
 - a. îndepărtarea culorilor prin lavaj/spălare:
 - b. diluarea culorilor,
 - c. concentrarea culorilor.

12. Colorimetria are următoarele avantaje în determinarea stării de conservare:
 - a. metoda este sensibilă cu rezoluție bună;
 - b. prezintă o mare acuratețe în selectarea culorilor și determină abateri cromatice;
 - c. este o tehnică invazivă sau distructivă

13. Colorimetria mai poate fi aplicată la selectarea sau diferențierea materialelor din următoarele suporturi:
 - a. papetar celulozic;
 - b. lemn,
 - c. mixt textil.

14. Prin colorimetria se pot face diferențieri ale sistemelor structurale din:
 - a. ceramică;
 - b. piatră,
 - c. metal

15. Colorimetria poate analiza culoarea următoarelor materiale:

- a. sticla transparentă,
- b. sticla opacă colorată;
- c. finisajele din beton, ciment și ipsos

16. Colorimetria poate fi utilizat la metoda de autentificare întrucât permite:

- a. determinarea culorilor de suprafață,
- b. analiza minerologică prin culoarea cristalinului,
- c. determinarea tehnicii artistice.

17. Colorimetria ca metoda de autentificare permite:

- a. determinarea grafismelor,
- b. determinarea amprentelor;
- c. determinarea, tușei sau a modului de ținere a penelului (traseologia).

18. Investigarea științifică ca disciplină realizează:

- a. cunoașterea intrinsecă a unui bun de patrimoniu;
- b. răspunde la obiectivele unei expertize;
- c. identificarea unor caracteristici fizico-structurale, morfologice, chimice electrochimice, biochimice etc.

19. Investigarea științifică ca disciplină realizează:

- a. cunoașterea exhaustivă a unui bun de patrimoniu
- b. coroborarea între expertize,
- c. valorificarea datelor obținute prin analize, teste, examene.

20. Investigarea științifică ca disciplină realizează

- a. omologarea produselor, procedeele, tehnologiilor, dispozitivelor etc
- b. monitorizarea intervențiilor de preservare activă și restaurare,
- c. compatibilizarea intervențiilor de preservare activă și restaurare.

21. Investigarea științifică permite:

- a. autentificarea operelor de artă,
- b. stabilirea paternității (autorul, școala, perioada, atelierul, proprietarul, custodele, licitațiile, transferurile, itinerariile, furturile, abandonurile),
- c. evaluarea patrimonială prin cota de bursă sau de catalog

22. Investigarea științifică permite:

- a. evaluarea prețului (prețuirea) prin analiza pieței și a ofertei,
- b. selectarea procedeele de intervenție,
- c. selectarea sistemelor de comparație.

23. Investigarea științifică cuprinde:
- expertizele specifice (artistice, de autentificare, balistică, traseologică etc.)
 - metode de datare;
 - analiza teologico-dogmatică.
24. Investigarea științifică are în atenție:
- analiza istoriografică, patristică, agiografică etc..
 - analiza și sinteza bibliografică;
 - analiza tehnico-științifică:
25. Investigarea științifică implică:
- sisteme de comparație,
 - standarde privind metoda de analiză,
 - etaloane sub formă de grafice, diagrame, mostre etc.
26. La baza expertizelor stau:
- analiza plastică;
 - analiza estetic-artistică;
 - analiza tehnico-științifică
27. Analizele pot fi coroborate:
- teste și examene;
 - determinări dimensionale și de gabarit.
 - evaluări,
28. La baza analizelor stau:
- metode nedestructive (fără prelevare de probă, direct pe obiect);
 - metode destructive (cu prelevare de probă) neinvazive (neevolutive) și invazive (evolutive);
 - standarde și tehnici aferente.
29. Decizia unei intervenții este luată de:
- analist,
 - expert;
 - arhitect
30. Protocolul unei intervenții este discutat de:
- conservator.
 - investigator,
 - ambii plus alți specialiști cu atribuțiuni în domeniu.
31. Raportul de expertiză cuprinde:

- a. cauza dosarului și obiectivele;
- b. constatările și concluziile,
- c. toate de mai sus.

32. Cine poate oferi soluții:

- a. analistul;
- b. expertul investigator,
- c. conservatorul.

33. Autentificarea înseamnă:

- a. stabilirea unicității;
- b. stabilirea atributului de originar (primordial);
- c. stabilirea atributului de original (amprenta timpului sau stratificarea istorică)

34. Paternitatea înseamnă:

- a. autorul, școala, atelierul etc,
- b. proprietarul, custodele, etc;
- c. zona de achiziție/licitație, traseu, itinerar, pierdere/abandon/furt.

35. Starea de conservare are în atenție:

- a. deteriorări sau destrucții;
- b. degradări sau alterări,
- c. sistemul de etalare sau de prezentare muzeală.